

Sygn. akt V CSK 108/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko I. N.-D. i Towarzystwu Ubezpieczeń [...] S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 30 października 2013 r., sygn. akt IV Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. odstępuje od obciążenia powódki kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego Towarzystwa Ubezpieczeń [...] S.A. w W.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powódki M. K. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 30 października 2013 r. zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B. poprzez oddalenie powództwa podnieść należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności skargi wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (prima facie) bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08). Skarżący powinien zawrzeć w skardze

wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08). Wskazanych wymogów skarga kasacyjna powódki nie spełnia, albowiem skarżąca nie wykazała kwalifikowanej i widocznej *prima vista* wadliwości zaskarżonego wyroku w powiązaniu z podstawą faktyczną i prawną zaskarżonego orzeczenia Sądu drugiej instancji oraz wyszczególnionymi podstawami skargi kasacyjnej. Sąd drugiej instancji wskazał, z jakich przyczyn nie uwzględnił zarzutów skarżącej odnoszących się do przyjętej przez pozwaną jako pełnomocnika procesowego powódki taktyki prowadzenia sprawy o podział majątku, w tym w szczególności co do nie zgłoszenia wniosku o rozliczenie nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny powódki i jej męża w sytuacji zawarcia przez małżonków majątkowej umowy małżeńskiej o rozszerzeniu wspólności ustawowej, powołując się na stanowisko judykatury i doktryny. W nawiązaniu do podstawy skargi kasacyjnej należy też zauważyć, że dopiero w skardze kasacyjnej skarżąca sformułowała zarzut, że pozwana nie złożyła w toku postępowania podziałowego wniosku o ustalenie, że spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego w ogóle nie weszło w skład majątku wspólnego byłych małżonków i nadal pozostaje składnikiem majątku osobistego skarżącej, tak więc i w tym zakresie nie sposób ocenić skargi jako oczywiście zasadnej.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Z uwagi na trudną sytuację majątkową powódki odstąpiono na podstawie art. 102 k.p.c. od obciążania skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego Towarzystwa Ubezpieczeń [...] S.A. w W., które wniosło odpowiedź na skargę kasacyjną.

[aw]